

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam

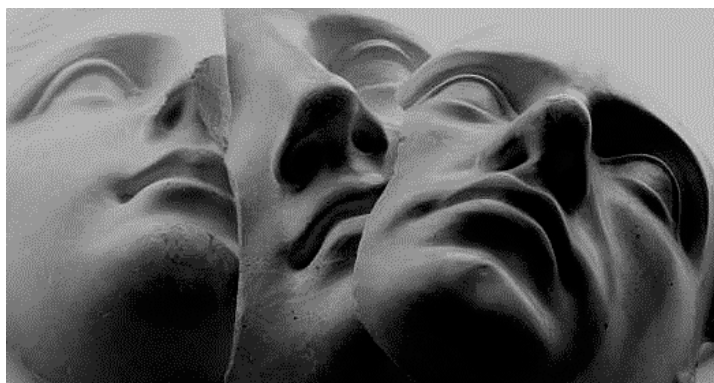
Különszám

2024. május 03

Gyertyákkal az áldozatokért

„Szent József a példaképe azoknak az alázatosoknak,
akiket a kereszténység nagy célokra rendel.
Ő annak a bizonyítéka,
hogy nincs szükség rendkívüli dolgokra ahhoz,
hogy az emberek Krisztus jó és hiteles követői legyenek,
csak általános, emberi, egyszerű,
de igaz és hiteles erények szükségesek.”

A fenti, VI. Pál pápától származó idézet egy önmagát korrektnek valló szervezet honlapján olvasható. Vezetője néhány éve megtért, nem tudni, honnan, de azt igen hová: a honlap tanúsága szerint igazi, és mély keresztény lett, amit alátámaszt az is, hogy rendszeresen megemlékezik a keresztény ünnepekről. Dicséretes, bár ilyen talán egész aktív pályafutása során nem tett, vagy ügyesen titkolta a nyilvánosság előtt. De amikor nyugdíjas lett, eljött az idő, és teljes szívvel megtért. Bizonyára voltak eleinte önmaga előtt is kétségei, de azokat minduntalan elhessegette – igaz, lehetnek a múltjában olyan emlékek, amikkel nehéz szembenéznie.

Görcsös lehetett például az emlék, hogy évtizedekig oly módon élt egy másik szervezet második embereként, amelyért ma gányolja azokat, akik még aktívak szervezetük élén. Igaz, ehhez száz százalékosan ki kellett szolgálnia a szervezet vezetőjét, de megérte: szép nyugdíjából futja becs mérni

azokat, aki nem csak a másod-harmadvonalban lézengenek. Megtérése ellenére még az is feledhető számára, hogy öregségére sem látszanak nagy célok, melyekre a kereszténység rendelte volna. Talán hiányzik az alázatosság?

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A lényeg, hogy magasra emelhesse arcát, és mint egykor a farizeusok, felmondja a szabályt, melyet sohasem követett. Pedig mint megtértek ismernie kéne Jézus intelmét: „Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlatosak vagytok a meszelt sírokhoz, a melyek kívülről szépeknek tetszenek, belől pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal...” De mindez nem számít nála, rendkívüli dolgokra áhítozik, és csupán önmaga hiteles követője akar lenni.

Ez mindeddig össze is jött neki, csakúgy, mint a megtérés. Egész annyira, hogy szakszervezeti vezetőként említést sem tesz május elsején a munkások ünnepéről. Helyette megemlékezik az 1955-től létező munkás Szent József ünnepéről, ami önmagában üdvös, keresztényi cselekedet. Kár, hogy nincs köze a munkásmozgalom több mint száz éves ünnepéhez.

Megtéréséből hiányoznak az „általános, emberi, egyszerű” erények, hiteltelen, farizeus gondolkodásmódjából hiányzik az őszinte elköteleződés a vasútért, a vasutasokért. Megtalálható viszont az érzelem nélküli vezérelvőség, kárpótolva magát az alávetettség évtizedeiért. Közben félrevezetett embereket próbál maga köré gyűjteni, akik nem is sejtik, hogy egyszer bástya lesz belőlük is a vezér védelmében. Ők már elfeledték a leomló bástyák szomorúságát, a gonosz által semmivé tett embereket.

Kolléganők, kollégák! Májusban emlékezzünk a leomló bástyákra, a megvetett áldozatokra! Égjenek hát a gyertyák a régiekért és a jövőnkért egyaránt!

